

மெய்ப்பாட்டியல் நோக்கில் சக்திஜோதி கவிதைகள் Shakti Jyothi Poems from a Realist Perspective

அ.பூமா¹, முனைவர் ம.கண்ணம்மாள்²,

¹பதிவெண் 8871/Ph.DK6/Tamil/FT முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), (திருச்சிராப்பள்ளி, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது), தஞ்சாவூர் – 613 007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

²உதவிப்போராசிரியர் – நெறியாளர், தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), (திருச்சிராப்பள்ளி, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது), தஞ்சாவூர் – 613 007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

¹**A.Booma**, Registration No. 8871/Ph.DK6/Tamil/FT Postdoctoral Researcher, Department of Tamil, Kunthavai Nacchiyaar Government Arts College for Women (Autonomous), (Affiliated with Bharathidasan University, Tiruchirappalli), Thanjavur – 613 007, Tamil Nadu, India. Cell – 9600772268.

Email : boomaravi0@gmail.com

²**Dr. M. Kannammal**, Assistant Professor – Research Guide, Department of Tamil, Kunthavai Nacchiyaar Government Arts College for Women (Autonomous), (Affiliated with Bharathidasan University, Tiruchirappalli), Thanjavur – 613 007, Tamil Nadu, India.

Email : kannamano07@gmail.com

Abstract:

Modern poetry, a vibrant and ever-evolving force, has firmly established itself as a cornerstone of contemporary literary expression. Its reach extends beyond the mere chronicling of current affairs; it delves into the depths of memory, weaving narratives that not only reflect the present but also resonate with the echoes of bygone eras. This article undertakes an exploration of this fascinating intersection, specifically examining how the works of Shaktijothi, a notable modern poet, encapsulate elements reminiscent of ancient epic poetry, a tradition forged some three millennia ago.

To fully appreciate this intricate connection, we will commence with an introduction to Shaktijothi, shedding light on his background and his unique place within the poetic landscape. Subsequently, we will delve into the body of his poetic creations, identifying the key works that bear this epic resonance. The core of our analysis will then focus on dissecting specific elements within these poems – be it through the poet's handle on language, the expansive stretch of his thematic concerns, the carefully applied makeup of his imagery, the subtle ways he can adjust traditional forms for modern sensibilities, or the meticulous brush strokes of his narrative construction – that draw a compelling parallel to the grand traditions of ancient epic poetry. Through this examination, we aim to illuminate the enduring legacy of epic poetry and its surprising manifestations in the heart of modern verse.

Keywords: Hand, stretch, make-up, embrace, brush

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

நவீன இலக்கியப் பரப்பில், புதுக்கவிதைகள் தனித்துவமானதொரு இடத்தைப் பிடித்து, வாசக மனங்களில் நீங்காச் சிம்மாசனம் அமைத்து அமர்ந்துள்ளன. அவை வெறும் காலத்தின் பதிவுகளாக மட்டுமன்றி, கடந்த காலத்தின் நறுமணத்தையும், அதன் ஆழமான வேர்களையும் சுமந்து நிற்பவை. இந்த வகையில், சக்திஜோதி எனும் கவிஞரின் படைப்புகள், காலத்தின் எல்லையைத் தாண்டி, நம்மை வியப்பின் விளிம்பிற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. இக்கட்டுரை, அவர் ஆற்றியுள்ள கவிதைப் பணியை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, நவீன வாழ்வின் சிக்கல்களையும், அன்றாட நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்புகளையும் தனது கவிதைகளில் ஏந்தி நிற்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அறியாமலே, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்த மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளின் சாயல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதை ஆழ்ந்து நோக்குகிறது.

இக்கட்டுரையானது, சக்திஜோதியின் கவிதைப் பயணத்தை ஒரு அறிமுகப் பார்வையுடன் தொடங்குகிறது. அவரது இலக்கியப் பின்புலம், அவரது சிந்தனைகளை வடிவமைத்த சூழல்கள், மற்றும் அவர் இதுவரை படைத்துள்ள கவிதை நூல்கள் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் இங்கு அலசப்படுகின்றன. பின்னர், கட்டுரையின் மையப் புள்ளியான தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளின் பரிமாணங்களுக்குள் நாம் நுழைகிறோம். மெய்ப்பாடு என்பது, ஒரு இலக்கியப் படைப்பில் வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளின் ஆழத்தையும், அதன் நுட்பமான சித்தரிப்பையும் குறிக்கும். தொல்காப்பியர், குறிப்பாகப் பொருளதிகாரத்தில், மெய்ப்பாடுகளைப் பலவாறாகப் பிரித்து, அவற்றின் வகைகளையும், அவை வெளிப்படும் விதங்களையும் நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார்.

இந்த ஆய்வு, சக்திஜோதியின் புதுக்கவிதைகளில் வெளிப்படும் சில குறிப்பிட்ட மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை, தொல்காப்பியத்தின் வரையறைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. அவரது கவிதைகளில் காணப்படும் மகிழ்ச்சி, துயரம், கோபம், வியப்பு, அச்சம், அருவருப்பு, நகை போன்ற உணர்வுகளின் சித்தரிப்பு, தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட மெய்ப்பாடுகளுடன் எவ்வாறு இயைந்து நிற்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குகிறது. இந்த ஒப்பாய்வு, நவீனக் கவிதைகளில் பழமையின் செழுமை எவ்வாறு மறைமுகமாகப் புதைந்துள்ளது என்பதையும், இலக்கிய மரபுகள் காலமெனும் சுழற்சியிலும் எவ்வாறு தம்மைப் புதுப்பித்துக் கொள்கின்றன என்பதையும் நமக்கு உணர்த்தும். சக்திஜோதியின் கவிதைகள், வெறுமனே வார்த்தைகளின் கோர்வையல்ல, அவை காலத்தின் குரல்களையும், தொன்மையான உணர்வுகளின் எதிரொலிகளையும் ஒருங்கே சுமந்து நிற்கும் உயர்தரப் படைப்புகள் என்பதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய சாராம்சம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: கையாறு, நீட்சி, ஒப்பனை, தழுவு, தூரிகை

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் மாந்தர்களின் வாழ்வியல் சிந்தனைகளை எடுத்துரைப்பனவாக அமைகின்றன. இலக்கியம் தோன்றிய காலங்களில் சமூகத்தில் நிலவி வந்த நிறை குறைகளை எடுத்துக்கூறுகின்றன. சங்ககாலம் தொட்டு சிற்றிலக்கியக் காலம் வரையிலும் உருவான இலக்கியங்களில்

அவ்வக்காலகட்டங்களில் பெரிதும் மதிக்கத்தக்கனவாக இருந்த நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்திருக்கின்றன. மகாகவி பாரதியின் வரவு இலக்கிய வகையில் புதிய அமைப்பைக் கொண்ட கவிதை இலக்கியத்திற்கு இடமளித்தது. இவரைத் தொடர்ந்து வந்த கவிஞர்கள் புதுக்கவிதைகளில் சமூகத்தில் சூழல்களையும், அரசியல் குறைபாடுகளையும், காதல் சூழல்களையும் இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் கருத்துக்களையும் தம் புதுக்கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். அவ்வகையில் நவீனக் கவிஞரான சக்திஜோதியின் கவிதைகளில் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுந்த தொல்காப்பியப் பொருளதிகார மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் அமைந்திருப்பதை இக்கட்டுரை ஆராயவிழைகின்றது.

கவிஞர் அறிமுகம்

கவிஞர் சக்திஜோதி 1972ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15ஆம் நாள் தேனி மாவட்டம் அனுமந்தன்பட்டியில் பிறந்தார். இவருடைய இயற்பெயர் ஜோதி என்பதாகும். இவருடைய பெற்றோர். தந்தை ச.பாண்டியன், தாய் பா.சிரோன்மணி ஆவர். இவருடைய கணவர் திரு.சக்திவேல் ஆவார். இவருக்கு திலீப்குமார் என்ற மகனும் காவியா என்ற மகளும் உள்ளனர். இவர் தற்போது திண்டுக்கல் மாவட்டம் அய்யம்பாளையத்தில் வசித்து வருகின்றார். இவர் கவிதைப் படைப்புகளோடு நீர்ச்செறிவு மேலாண்மையை கவனப்படுத்தி செயல்படுகிற விவசாயத்தையும், பெண் கல்வியை மையப்படுத்தி செயல்படும் சமூகப் பணியாளராகவும் இயங்கி வருகின்றார். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

இயற்றிய கவிதைத் தொகுதிகள்

இவர்,

நிலம் புகும் சொற்கள் (2008)

கடலோடு இசைத்தல் (2009)

எனக்கான ஆகாயம் (2010)

காற்றில் மிதக்கும் நீலம் (2011)

நீ உறங்கும் காடு (2012)

சொல் எனும் தானியம் (2013)

பறவை தினங்களைப் பரிசளிப்பவள் (2014)

மின் நிறத்தியொரு முத்தம் (2014)

இப்பொழுது வளர்ந்து விட்டாள் (2016)

மூங்கிலரிசி வெடிக்கும் பருவம் (2016)

ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

பெற்ற விருதுகள்

இவர் தேனி மாவட்டம் இளம் கவிஞருக்கான விருதினைப் பெற்றுள்ளார். மேலும் விளையாட்டு மற்றும் இளைஞர் அமைச்சக விருது, நேரு யுகேந்திரா மாநில விருது, சிற்பி விருது, திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்கவிருது, தமிழக அரசு நூலக விருது போன்ற விருதுகளைப் பெற்று சிறப்பு பெற்றவர்.

“ஸ்ரீ சக்தி சமூக பொருளாதார கல்வி நலன் அறக்கட்டளை” என்னும் பெயரில் அறக்கட்டளை ஒன்றை நிறுவி அதன் தலைவராக இருந்து வருகின்றார்.

மெய்ப்பாட்டியல்

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் ஆகிய இயல்களில் வெளிக்காட்ட இயலாத மனஉணர்வுகள் மெய்ப்பாட்டியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியல் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை விளக்கி முப்பத்து இரண்டு துணைமை மெய்ப்பாடுகளை விளக்கியுள்ளார். துணைமை மெய்ப்பாடுகள் முப்பத்து இரண்டனுள் ஒரு சில மெய்ப்பாடுகள் சக்திஜோதி கவிதைகளில் இடம்பெற்றிருப்பதைக் கீழ்க்காணும் கவிதைகளின் வழி அறியமுடிகிறது.

துணைமை மெய்ப்பாடுகள்

உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்

தன்மை அடக்கம் வரைதல் அன்பு எனாக்

.....

நாணல் துஞ்சல் அரற்றுக்கனவு எனாஅ

.....

.....

.....

கையாறு இடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை

.....

அவையும் உளவே அவை அலங்கடையே” (தொல், பொருள், நூ-256)

தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்ட மேற்காணும் மெய்ப்பாடுகளில் ஒரு சில மெய்ப்பாடுகள் தோன்றும் படியான சக்திஜோதி கவிதை வரிகளைக் கீழ்க்காணும் கவிதைகளின் வழி அறியமுடிகிறது.

அன்பு

மற்றவர்களிடம் அன்புகாட்டி மனமகிழ்வை வெளிப்படுத்துவதுகூட ஒருவகை மெய்ப்பாடாகும் என்று தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. அன்பைப் பற்றி சக்திஜோதி,

அடர்ந்த ஆகாயம்

அன்பைப் பொழியத் தொடங்கு கையில்

மேலும் பூத்திருப்பாள்

அழைப்பின் நீட்சியாக

ஆரத்தழிவி மணக்கையில்

பறவையாகி மதிப்பாள்

அப்பொழுது ஆயிரம் இதழ்களாகி

அன்பில் கசிந்து பெருகுவாள்

நிலமெங்கும் அவள்” (மூங்கிலரிசி வெடிக்கும் பருவம், ப.36-37)

ஒரு பெண்ணின் மீது அன்பு செலுத்தும்போது அவள் அடையும் மனமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வினைப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இன்புறல் நீண்டநாள் பிரிந்து இருந்தவர் திரும்ப வருவதைக் கண்டு இன்புறுவது ஒரு வகை மெய்ப்பாடாகும் என்று தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். இக்கருத்தைக் கூறும் கவிதை,

வெள்ளை இதழுடன்

.....

.....

தீயெழுந்து பரவியது

அவளுள் வாசனையாக

தீராத பரவசத்தில்

காண்பன யாவற்றையும்

கட்டிக் கொண்டாள்

யாவற்றையும் தழுவும்படி

யாவற்றையும் முத்தமிடும் படியாக

கூடலின் நிறைவு

அவளை அணிசெய்திருந்தது

இலையுறுதிர் காலம் முடிவுக்கு வந்தது

வெறுமையில் அமிழ்ந்திருந்த மனமும்” (மேலது, ப.47)

இவ்வகையில் அமைந்துள்ளது. நீண்ட காலம் தலைவனைப் பிரிந்திருந்த தலைவி அவனைக் கூடும்போது அவள் அடையும் உள்ள மகிழ்ச்சியையும், உடல் இன்பத்தையும் வெளிப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளதால் இன்புறல் எனும் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.

பொறாமை

பிறர்பால் கொள்ளக்கூடிய பொறாமையால் மனதில் உண்டாகும் ஒருவிதமான உணர்வும் ஒருவகை மெய்ப்பாடாகும் என்கிறது தொல்காப்பியம். இதன் வழியில் பொறாமை கொள்ளும் உணர்வு கொண்ட பெண்ணைப் பற்றிய கவிதையைப் படைத்துள்ள பாங்கினை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இந்தக் காற்றைக் கண்டெனக்குப் பொறாமை

எத்தனை சுதந்திரமாய் வீசுகிறது

அல்லது

வீசாமல் இருக்கிறது

இந்த நிலவைக் கண்டு பொறாமை

நிலத்தைக் கண்டு பொறாமை

பரம்பொருளான அனைத்தின் மீதும் பொறாமை (கடலோடு இசைத்தல், ப.91)

ஆணாதிக்கத்தால் தன்னுடைய சுதந்திரத்தை இழந்த பெண் ஒருத்தி காற்று, நிலவு, கடல், நிலம் போன்ற இயற்கையின் சுதந்திரத்தைக் கண்டு பொறாமை கொள்வதாக அமையப்பெற்ற இக்கவிதையில் பொறாமை எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றுவதைக் காணமுடிகிறது.

இன்பத்தை வெறுத்தல்

ஒப்பனை செய்துகொள்வதையும் தென்றலை தழுவுவதையும், நிலவைப் பார்ப்பதையும் பெருந்திணைத்தலைவி வெறுத்தலே இன்பத்தை வெறுத்தல் எனும் மெய்ப்பாட்டினை உரைக்கிறது. இம்மெய்ப்பாடு கீழ்க்காணும் கவிதையுடன் பொருந்தி வருவதைக் காணமுடிகிறது.

காதலைத் தவிர்த்து

காதலுக்காக என்னை விட்டு அகலுகிறான்

அவன் வரும் வரையில்

நான் பூச்சூடவில்லை

நீராடவும் இல்லை

உணவும் மறந்து நிற்கிறேன்

காலை மாலை நள்ளிரவெனக்

காத்து நிற்கிறேன்” (தீ உறங்கும் காடு, ப.85)

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையை நாடிச்சென்று விடுகிறான். அவன் திரும்பி வரும்வரையில் தலைவி உணவு உண்ணவில்லை, நீராடாமல் பூச்சூடிக்கொள்ளாமல் தன்னை ஒப்பனை செய்துகொள்ளாமல் வெறுத்திருக்கிறாள் என்று கூறும் இக்கவிதை இன்பத்தை வெறுத்து தலைவனுக்குக் காத்திருக்கும் நிலையினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

சக்திஜோதியின் கவிதைகள் காலத்தின் கண்ணாடி போல நவீனத்துவத்தையும், காலத்தால் அழியாத மரபுகளையும் ஒருங்கே பிரதிபலிக்கும் தன்மையைக் கொண்டமைந்துள்ளன. அவை வெறும் வார்த்தைகளின் கோர்வையாக இல்லாமல், ஒரு கவிஞரின் ஆழமான அகப்பார்வையையும், சமூகத்தின் மீதான கூரிய அவதானிப்பையும் ஒருசேர உணர்த்துகின்றன. ஒருபுறம், புதிய சிந்தனைகளையும், சமூக மாற்றங்களையும், சமகால வாழ்வின் சிக்கல்களையும், தொழில்நுட்பத்தின் நுட்பமான விளைவுகளையும் அழகியலோடு பதிவு செய்கிறார். கவிதையின் வடிவம், மொழிநடை, உவமைகள், படிமங்கள் என அனைத்திலும் புதுமையின் சாயல் படர்ந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

அதே சமயம், தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையான மரபுகளையும், வாழ்வின் நியதிகளையும், அறநெறிப் பண்புகளையும் தனது கவிதைகளில் ஆழமாக வேருன்றச் செய்கிறார். அவை காலத்தை வென்ற மனித உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பாகவும், அக உலகின் நுட்பமான சித்தரிப்பாகவும் விளங்குகின்றன. பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னர் தமிழ்க் கவிதையின் இலக்கணமாய், அகப் பொருளின் ஆணிவேராய் இயற்றப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகள் – சிரிப்பு, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை போன்ற எண்வகை உணர்வுகள் – இவரது கவிதைகளில்

சற்றும் செயற்கையற்று, இயல்பாக வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. பழைய இலக்கண வரம்புகளுக்குள் தன்னை முடக்கிக்கொள்ளாமல், அவற்றின் சாரத்தை உள்வாங்கிக்கொண்டு, இக்காலச் சூழலுக்கேற்பப் புதுமையான நடையில், எளிமையும் ஆழமும் கலந்த மொழியில் எடுத்தியம்பும் பாங்கு பளிச்சிடுகிறது. இது வாசகர்களின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து, சிந்தனையைத் தூண்டி, உணர்வுகளைப் பண்படுத்துகிறது. இதன்மூலம், சக்திஜோதியின் கவிதைகள் தொன்மைக்கும் புதுமைக்கும் இடையே ஒரு கண்ணி போலச் செயல்பட்டு, தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச் சேர்க்கின்றன என்பது திண்ணம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அடிகளாசிரியர் (ப.ஆ) தொல், பொருள், நூ – 256, ப.684.
2. சக்திஜோதி மூங்கிலரிசி வெடிக்கும் பருவம், ப.36-37.
3. மேலது, ப.47.
4. சக்திஜோதி கடலோடு இசைத்தல், ப.91.
5. சக்திஜோதி, நீ உறங்கும் காடு, ப.85.

ஆய்விற்கு பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அடிகளாசிரியர் (ப.ஆ) தொல் பொருளதிகாரம் (செய்யுளியல் நீங்கலாக) தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், மு.ப.2008.
2. சக்திஜோதி, மூங்கிலரிசி வெடிக்கும் பருவம், டிஸ்கவரி புக் பேலஸ் மு.பதிப்பு – ஜூன் 2016.
3. சக்திஜோதி, கடலோடு இசைத்தல், வம்சி புக்ஸ், மு.ப.டிசம்பர்-2009.
4. சக்திஜோதி, நீ உறங்கும் காடு, வம்சி புக்ஸ், மு.பதிப்பு – டிசம்பர் – 2012.

Reference

1. Assistant Professor (B.A.) Archaeology (excluding Archaeology) Tamil University, M.B.2008.
2. . Sakthijothi, The Exploding Season of Moonglarisi, Discovery Book Palace M.Ed. – June 2016.
3. Shaktijothi, In Harmony with the Sea, Vamsi Books, M.Ed.December-2009.
4. Shaktijothi, The Forest of Fire Sleeping, Vamsi Books, M.Ed. – December – 2012.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).